

530

1797. «Νέα πολιτική διοίκησις τῶν κατοίκων τῆς Ρούμελης, τῆς Μ. Ἀσίας, τῶν Μεσογείων Νήσων καὶ τῆς Βλαχομπογδανίας ὑπὲρ τῶν νόμων· Ἐλευθερία, ἰσοτιμία, ἀδελφότης καὶ τῆς Πατρίδος».

Τὸ Σύνταγμα τοῦ Ρήγα Βελεστινλή, ἐξ ἄρθρ. 124 καὶ Παραρτήματος. Οὐδὲν ἀντίτυπον τῆς ἐκδόσεως ταύτης διεσώθη, καίτοι πλεῖστα ἀντίτυπα εἶχον κυκλοφορήσει πρὸ τῆς κατασχέσεώς του ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας τῆς Βιέννης. Διεσώθησαν ὅμως δύο χειρόγραφα ἀντίγραφα (ἐν ὑπὸ Π. Χιώτου καὶ ἕτερον ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας). Τὸ κείμενον ἐδημ. ἐπανειλημμένως· τελευταία ἐκδοσις ἐν 102, σ. 74–111.

531

1797. Συμβουλευτικὴ συνοδ. ἐγκύκλιος πΚ. Γρηγορίου Ε', πρὸς τοὺς μητροπολίτας ἐπαρχιῶν καὶ παροικιῶν Ἀσπρῆς Θαλάσσης, περὶ γάμων.

ἐν 152, σ. 193–194.

«...μηδὲν...ἀμέσως ἢ ἐμμέσως παραχωροῦντες... ἐπὶ τῷ γίνεσθαι συνοικέσια καὶ γάμους κεκωλυμένους... ἀλλὰ καὶ... διατηρῆτε τὴν νομικὴν διάταξιν, ἵνα ᾧσιν ἔννομοι αἱ συζυγαί τῶν συναπτομένων, χωρὶς τινος παρεκτροπῆς ἢ συγκαταθέσεως... οἰκονομίας χάριν... Παραγγέλλομεν ἵνα προσέχητε... εἰς τὸ νὰ γίνεταί ἡ διάλυσις τῶν νομίμως συναφθέντων καὶ εἰς γάμου κοινωνίαν ἐλθόντων... καὶ φυλάττοντες ἀπαράβατως τὴν περὶ τούτων ἐκκλησιαστικὴν θεσμοθεσίαν, συμβουλευήτε τοῖς σκανδαλιζομένοις ἀνδρογύνους παραινοῦντες πατρικῶς... ἵνα πεισθέντες καταλλαγῶσι...».

532

1797. Ἐγκύκλιος πΚ. Γρηγορίου τοῦ Ε', περὶ γάμων, ἐκ Κώδικος Β' μ. Παροναξίας (σ. 13) ἐν 188, σ. 198–199.

«...τινὲς τῶν ἀρχιερέων εὐκόλως... ἐκτρεπόμενοι, παραβαίνουσι τοὺς... θεσμούς... εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι τὰς παραβάσεις αὐτῶν καὶ τὰς ἀκρίτους συγκαταβάσεις περὶ τοὺς βαθμοὺς τοῦ... γάμου... οἰκονομοῦντες δῆθεν... εἰσὶν ἐτοιμότατοι εἰς τὴν τοιαύτην ἀθέμιτον παράβασιν τῶν βαθμῶν τῶν κεκωλυμένων γάμων, ἀλλὰ καὶ προχειρότατοι εἰς τὴν ἀσύγγνωστον διάζευσιν τῶν ἀνδρογύνων...».

533

1797. Ἱεροδικαστικὴ ἀπόφασις, 21 Δεκ., περὶ διακανονισμοῦ κληρονομίας, ἐξ ἀδιαθέτου μεταξὺ ἐλλήνων ἀδελφῶν, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἐξισλαμίσθη, ζῶντος τοῦ πατρός των, ἐν 31, σ. 114.

534

1797. «Ἐξεδόθη κατὰ Μάϊον... πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν Γράμμα κατὰ πᾶσαν τὴν Πελοπόννησον,

«ἀπαγορεύον σφοδρῶς ὅλους τοὺς ἱερεῖς, ἱερομονάχους, ἱεροδιακόνους καὶ μοναχοὺς, καὶ τοὺς . . . ἡγουμένους καὶ τοὺς λοιπούς, νὰ μὴν ἐπιγίγνυνται εἰς τὰς κοσμικὰς καὶ κοινὰς ὑποθέσεις, μηδὲ νὰ ἀποκαθιστῶνται, ἐπ' οὐδεμιᾷ αἰτία, κοτζαμπάσηδες ἢ βεκίληδες καὶ ἐπίτροποι τῶν κοινῶν ὑποθέσεων . . .»,
ἐν 70, τ. Α', σ. 303.

535

1797. Πρακτικόν, 29 Ἀπριλίου, ποιμένων Σ Ὑ ρ ο υ,
ἐν 110, σ. 207-208.

« . . . οἱ ὅποιοι ζητοῦ καὶ θέλου καὶ κάμου νόμο καὶ καπίτουλο ἀπὸ τὴν σήμερι καὶ εἰς τὰ ἐξῆς, νὰ εἶναι καὶ νὰ γρικιέται ἀσάλευτος καὶ ἀμετάθετος αὐτὸς ὁ νόμος καὶ καπίτουλο, ὅτι κανένα κοπάδι νὰ μὴν εἶναι τρομιζάμενο νὰ σικώνειται ἀπὸ τὸν τόπο του, ποὺ κάθετα καὶ νὰ ἐμπνέη (γρ. ἐμπένη) εἰς σοχώρα, ἃ δὲν ἔλθουν οἱ διορισμένες ἡμέρες, οἱ δέκα τοῦ μαγιοῦ, καθοῦ εἵτανε ἀπὸ τὸ ἔκπαλαι, καὶ ὅποιος βρεθῇ καὶ σταθεῖ ἀνυπάκουγος καὶ σικωθῇ, κατὰ τὸ νόμο καὶ καπίτουλο ὅπου κάνομαι, καὶ παραβατήση, νὰ ἔχη νὰ πλερώνῃ τῆς κυρὰς μας βασιλίσσας Σὰχ σουλτάνας γρ. 500».

536

1797-1799. Ἰστικλὰλ πουγιουρδὶ τοῦ σ., ἀπὸ 18 Ἰουλίου, πρὸς τὸν πΚ.
Γρηγόριον Ε',
ἐν 317, σ. 149-150.

« . . . καθὸ πατριάρχης, ἔχεις ἐντελῇ πρόνοιαν καὶ προστασίαν εἰς ὅλους τοῦ Γένους σου, νὰ ἐπιμελῇσαι ἄκρως καὶ νὰ φροντίζῃς ἀδιαλείπτως εἰς τὸ νὰ συνάγῃς μέσα περιποιητικὰ τῆς εὐταξίας τοῦ μιλλαετίου σου καὶ νὰ μὴ λείπῃς μὲ συμβουλὰς καὶ παραινήσεις τοῦ νὰ διδάσκῃς πάντας τοὺς βασιλικοὺς ραγιαῖδες τὰ τῆς ὑπακοῆς των χρέη καὶ τοὺς μὲν κατὰ τὰς συμβουλὰς σου διάγοντας νὰ θεραπεύῃς, διὰ δὲ τοὺς τῇ ὑψηλῇ θελήσει ἐναντία πράττοντας, νὰ μᾶς δηλοποιῇς περὶ τῆς παιδείας των . . . καὶ ἐν συντόμῳ, κάθε ὑπόθεσιν ἀναφερομένην εἰς τὸ μεμоруγέτι σου. κατὰ τὴν παλαιὰν τάξιν καὶ ἀρχαίαν συνήθειαν, νὰ οἰκονομῇς, καὶ νὰ τὴν ἀποπερατῇς μόνος, χωρὶς νὰ ἤθελεν ἀνακατωθῇ ἄλλος τινάς . . .».

537

1798. Ἐγκύκλιος πΚ. Ν ε ο φ ὕ τ ο υ, ἀπὸ 14 Μαρτίου, περὶ δουλικῆς ὑποταγῆς τῶν νησιωτῶν εἰς τὸν Κατακτητὴν,
ἐν 147, σ. 110-112.

538

1798. Σημείωμα πΚ. Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ Ε', περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας μητροπολιτῶν, κλπ.,
ἐν 74, σ. 160 καὶ ἐν 364, σ. 365-366.

« . . . πάντες οἱ . . . ἀρχιερεῖς, μητροπολίται, ἀρχιεπίσκοποι τε καὶ ἐπίσκοποι, ἔτι δὲ καὶ οἱ ἐπίτροποι αὐτῶν, ἔχουσι . . . ἄδειαν . . . κρίνειν ἐλευθέρως τοὺς οἰκαιοθελῶς προσερχομένους ἐπαρχιώτας αὐτῶν χριστιανούς, . . . καὶ ἀποκαθιστᾶν τὸ δίκαιον . . .».

